

- 2) Czy okoliczność, że w zakresie stosowania sankcji jej skuteczność przynosi korzyść nadużywającemu pracodawcy, ze szkodą dla pracownika dotkniętego nadużyciem, w ten sposób, że czas trwania postępowania działa bezpośrednio na szkodę pracownika z korzyścią dla pracodawcy oraz okoliczność, że z trwaniem postępowania zmniejsza się proporcjonalnie skuteczność przywrócenia, do takiego stopnia, iż zostaje prawie wyeliminowana są zgodne z prawem UE?
- 3) Czy w zakresie stosowania prawa UE w rozumieniu art. 51 Karty Nicejskiej (Praw Podstawowych) to, że czas trwania postępowania działa bezpośrednio na szkodę pracownika z korzyścią dla pracodawcy oraz to, że z trwaniem postępowania zmniejsza się proporcjonalnie skuteczność przywrócenia, do takiego stopnia, iż zostaje prawie wyeliminowana jest zgodne z art. 47 Karty i art. 6 EKPC (Europejskiej Konwencji Praw Człowieka)?
- 4) Czy mając na uwadze informacje zawarte w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/78/WE ⁽²⁾ i w art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE ⁽³⁾ pojęcie warunków pracy ujęte w klauzuli 4 dyrektywy 1999/70/WE obejmuje także konsekwencje niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie czy różnica w zakresie zwykłych konsekwencji przewidzianych w wewnętrznym porządku prawnym w odniesieniu do niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy na czas nieokreślony i na czas określony jest uzasadniona w rozumieniu klauzuli 4?
- 6) Czy ogólne zasady obowiązującego prawa Unii, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, równości broni w postępowaniu, skutecznej ochrony sądowej, dostępu do niezależnego sądu i bardziej ogólnie sprawiedliwego procesu, zagwarantowane w art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (ze zmianami wynikającymi z art. 1 ust. 8 traktatu lizbońskiego, do którego odsyła art. 46 Traktatu o Unii Europejskiej) w związku z art. 6 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. oraz z art. 46, 47 i 52 ust. 3 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, przyjętej w Nicei dnia 7 grudnia 2000 r., włączonej do traktatu lizbońskiego należy interpretować w ten sposób, iż stoją na przeszkodzie ustanowieniu przez [Republikę Włoską] po istotnym upływie czasu (dziesięć lat) przepisu formułującego wykładnię autentyczną, odmienną od brzmienia interpretowanego przepisu takiego jak art. 32 ust. 7 ustawy nr 183/10, który zmienia konsekwencje toczących się postępowań działając bezpośrednio na szkodę pracownika z korzyścią dla pracodawcy oraz temu, że z trwaniem postępowania zmniejsza się proporcjonalnie skuteczność przywrócenia, do takiego stopnia, iż zostaje prawie wyeliminowana?
- 7) W razie uznania przez Trybunał Sprawiedliwości, że przytoczone zasady nie mają rangi podstawowych zasad porządku prawnego Unii Europejskiej dla celów ich horyzontalnego i ogólnego zastosowania a więc stwierdzenia

jedynie niezgodności przepisu takiego jak art. 32 ust. 5-7 ustawy nr 183/10 z obowiązkami ustanowionymi w dyrektywie 1999/70/WE i Karcie Nicejskiej czy spółkę, taką jak pozwana należy uznać za organ państwowy dla celów bezpośredniego wertykalnego zastosowania prawa UE a w szczególności klauzuli 4 dyrektywy 1999/70/WE i Karty Nicejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 204, s. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nantes (Francja) w dniu 2 sierpnia 2012 r. — Adiamix przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-368/12)

(2012/C 295/43)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative d'appel de Nantes

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Adiamix

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja 2004/343/WE Komisji z dnia 16 grudnia 2003 r. ⁽¹⁾, od której w sposób konieczny zależy zgodność z prawem spornej decyzji w przedmiocie poboru, jest ważna?

⁽¹⁾ 2004/343/WE: Decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie systemu pomocy wprowadzonego przez Francję w zakresie przejmowania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz.U. L 108, s. 38).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli (Włochy) w dniu 3 sierpnia 2012 r. — Enrico Petillo i Carlo Petillo przeciwko Unipol

(Sprawa C-371/12)

(2012/C 295/44)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Tivoli